

Sygn. akt V U 88/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku M. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 5 grudnia 2016 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Regina Stępień

Sygn. akt V U 88/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z 5 grudnia 2016r. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury M. G..

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy powołał się na przepis art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2016.887 ze zm.) zgodnie z którym prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczenia przedłożono nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość. Organ rentowy wskazał, iż M. G. do wniosku o przeliczenie świadczenia dołączyła legitymację ubezpieczeniową (której kserokopia jest w aktach emerytalnych), a której treść zapisów była przedmiotem rozstrzygnięć w zakresie wysokości jej emerytury, zgodnie z jej wnioskami z 25 maja 2009r. i 2 maja 2011r. sprawa była również rozstrzygana przez Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem z 20 września 2011r.

W odwołaniu od powyższej decyzji M. G. domagała się ustalenia wysokości jej emerytury na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej w zakresie wysokości jej wynagrodzenia za okres jej pracy w byłej NRD.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania argumentując tak jak w skarżonej decyzji i dodatkowo podał, że nie uwzględnił dotychczas wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 01 kwietnia 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent (Dz. U. z 1989 r. Nr 11, poz. 63) bowiem przepisy te wskazują, iż jeżeli w okresie, z którego wynagrodzenie przyjmuje się do ustalenia podstawy wymiaru, pracownik był zatrudniony za granicą, do ustalenia podstawy wymiaru przyjmuje się za okresy tego zatrudnienia kwoty, od których za te okresy opłacono składkę na ubezpieczenie społeczne w kraju albo (dla okresów zatrudnienia za granicą przypadających przed 1 stycznia 1991r.) kwoty wynagrodzenia przysługujące w tych okresach pracownikowi zatrudnionemu w kraju w takim samym lub podobnym charakterze, w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicą.

Sąd ustalił:

M. G. w okresach od 15 kwietnia 1967 r. do 18 grudnia 1969 r. i od 18 grudnia 1969 r. do 15 lipca 1972 r. pracowała na terenie byłej NRD.

Decyzją z dnia 01 lutego 2002 r. organ rentowy przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od dnia 18 stycznia 2002 r.

W dniu 25 maja 2009 r. M. G. wraz z wnioskiem o ponowne ustalenie emerytury złożyła kserokopię legitymacji ubezpieczeniowej, określającej między innymi wysokość uzyskanego w czasie zatrudnienia w byłej NRD wynagrodzenia za lata 1967 - 1972. Organ rentowy decyzją z dnia 08 czerwca 2009 r. odmówił przeliczenia podstawy wymiaru ostatnio przyjętej do obliczenia wysokości świadczenia. W uzasadnieniu tej decyzji stwierdził między innymi, iż za okres zatrudnienia od 15 kwietnia 1967 r. do 15 lipca 1972 r. w byłej NRD przyjęto wynagrodzenie minimalne i na podstawie par. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 01 kwietnia 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent (Dz. U. Nr 71, póź. 4128 ze zm.) nie uwzględniono wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej.

W dniu 02 maja 2011 r. M. G. wniosła o ponowne przeliczenie jej emerytury i do tego wniosku dołączyła legitymację ubezpieczeniową w oryginale.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 06 lipca 2011 r. powołując się na przepis art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, póź. 1227 ze zm.) odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury M. G.. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż składając wniosek z dnia 02 maja 2011 r. o ponowne przeliczenie podstawy wymiaru emerytury wnioskodawczyni przedłożyła legitymację ubezpieczeniową, której kserokopia jest w posiadaniu organu rentowego albowiem przedłożyła ją również dnia 25 maja 2009 r. wraz z wnioskiem o ponowne ustalenie emerytury. Zakład przeliczył wówczas emeryturę wnioskodawczyni z uwzględnieniem wpisów znajdujących się w legitymacji ubezpieczeniowej oraz z zastosowaniem kwot minimalnego wynagrodzenia za okresy nieudokumentowanego wynagrodzenia i w dniu 08 czerwca 2011 r. wydał decyzję odmawiającą ponownego przeliczenia emerytury, gdyż przeliczenie było niekorzystne. Organ rentowy stwierdził, iż wnioskodawczyni nie przedłożyła nowych dowodów i nie przedstawiła okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji o przyznaniu emerytury, które miałyby wpływ na wysokość świadczenia. Odwołanie wnioskodawczyni od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy z 20 września 2011r. w sprawie V U 952/11. Sąd ten podzielił w całości stanowisko organu rentowego. Zaś apelacja wnioskodawczyni od tego wyroku została oddalona przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – wyrok z 26 stycznia 2012r. III AUa 1578/11.

W dniu 14 listopada 2016r. złożyła wniosek o ponowne ustalenie wysokości jej emerytury. Ponownie dołączyła kserokopię legitymacji ubezpieczeniowej. Rozpoznając ten wniosek organ rentowy odmówił wnioskodawczyni ponownego ustalenia wysokości świadczenia decyzją z 5 grudnia 2014r., od której odwołanie jest przedmiotem tego postępowania.

(niesporne)

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

M. G. pobiera od stycznia 2002 r. emeryturę i po przyznaniu tego świadczenia kilkakrotnie domagała się ponownego ustalenia wysokości emerytury z uwzględnieniem jej zarobków za okres pracy w byłej NRD w oparciu o zapisy w legitymacji ubezpieczeniowej.

Przede wszystkim należy wskazać (po raz kolejny), iż przepis § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 01 kwietnia 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent (Dz.U.1989.11.63) wyraźnie wskazuje, iż (ujęte w legitymacji ubezpieczeniowej) uzyskane przez wnioskodawczynię w okresie zatrudnienia na terenie byłej NRD wynagrodzenie nie może być uwzględnione przy ustalaniu wysokości emerytury, i że za przypadający przez dniem 01 stycznia 1991 r. okres jej zatrudnienia za granicą, do ustalenia podstawy wymiaru może być przyjęte wynagrodzenie przysługujące w okresie zatrudnienia za granicą pracownikowi zatrudnionemu w kraju w takim samym lub podobnym charakterze, w jakim wnioskodawczyni była zatrudniona przed wyjazdem za granicę. Dotychczas wnioskodawczyni nie udokumentowała wysokości wynagrodzenia zastępczego, choć to na niej z mocy art. 116 ust 5 ustawy emerytalnej taki obowiązek ciąży.

Wobec tej regulacji, zupełnie bezprzedmiotowe było postępowanie mające na celu wykazanie, iż wnioskodawczyni była skierowana do pracy w NRD w ramach ruchu przygranicznego, jakimi dysponował uprawnieniami, w jakim okresie i w jakim charakterze była zatrudniona, a nadto jakie wynagrodzenie zostało jej w okresie pobytu w NRD wypłacone. Stąd oddalone zostały wnioski jej pełnomocnika w tym zakresie (również co do dowodu z zeznań świadka H. i opinii biegłego z zakresu ubezpieczeń społecznych).

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.